

Underbilag til Bilag 6.

Det landøkonomiske Driftsbureau.

København, den 3. Maj 1933.

Til Indenrigsministeriet.

I Skrivelse af 2. Maj d. A. har Indenrigsministeriet til Det landøkonomiske Driftsbureau rettet Forespørgsel om, hvorvidt Forrentningsprocentens Beregning efter Handelsværdien eller den bogførte Værdi vil være det bedste Grundlag for de til Forslaget om Ændringer i Lov Nr. 83 af 31. Marts 1926 knyttede Bestemmelser.

Saaledes foranlediget skal man tillade sig at bemærke, at da Forslaget gaar ud paa indenfor visse Grænser at gøre Landbrugets Ejendomsskatter afhængige af den gennem Det landøkonomiske Driftsbureaus Undersøgelser for det nærmest foregaaende Aar fundne Forrentningsprocent, vil det, saaledes som denne beregnes, give det mest korrekte Udtryk for Svingningerne i Rentabiliteten fra Aar til Aar, naar Ejendommenes Handelsværdi lægges til Grund for Beregningen.

Den bogførte Værdi af Ejendommene, der for Jord og Bygningers Vedkommende er baseret paa den sidst udførte Vurdering til Ejendomsskyld og for Besætningens Vedkommende paa Priser, der staar i nogenlunde Forhold hertil, vil jo kun være Genstand for mindre Ændringer indenfor de 5 Aar, hvor Ejendomsskyldværdien er den samme, medens derimod den anførte Handelsværdi retter sig efter de aarlige Svingninger i Ejendomspriserne, og Forrentningsprocenten beregnet paa Grundlag af Handelsværdien vil saaledes kunne tages som et mere følsomt Udtryk for de aarlige Svingninger i Landbrugets Rentabilitet.

Naar Det landøkonomiske Driftsbureau overhovedet ved Fastsættelsen af Landbrugskapitalens Størrelse anvender Ejendomsskyldværdien som Grundlag for Vurderingen af Jord og Bygninger, er det udelukkende, fordi man ved denne Fremgangsmaade har Muligheder for en ensartet Vurdering af alle Landbrug, hvilket har Betydning for en Række sammenlignende Undersøgelser, som Bureauet hvert Aar foretager. Bureauet modtager jo langt den overvejende Del af de Regnskaber, som danner Grundlaget for disse Undersøgelser, fra de lokale Regnskabsforeninger, og det er en Selvfølge, at naar Fastsættelsen af Landbrugskapitalens Størrelse for de 6—700 Ejendomme, som Bureauet hvert Aar modtager Regnskaber fra gennem ca. 70 lokale Regnskabsforeninger, skulde foregaa alene paa Grundlag af den af Regnskabskonsulenten i Forbindelse med Ejeren af Ejendommen skønsmæssigt ansatte Handelsværdi, vilde der være Muligheder for en langt mere varierende Værdiansættelse i det enkelte Tilfælde, end naar Ejendomsskyldværdien i Forbindelse med en af Bureauet hvert Aar udarbejdet Vurderingsskala for Besætning og Beholdninger lægges til Grund for Værdiansættelsen.

Imidlertid er det Bureauets Opfattelse, at selv om der kan være ret store Variationer i den skønsmæssigt ansatte Handelsværdi for de enkelte Ejendomme, saa vil den gennemsnitlige Værdi for alle Ejendomme dog falde saa nogenlunde sammen med den virkelige Handelspris, at det fuldt ud vil kunne forsvares og maa anses for det rigtigste at anvende Handelsværdien ved Beregningen af den gennemsnitlige Forrentningsprocent, som i Henhold til det forelagte Lovforslag skal danne Grundlaget for Variationerne i den aarlige Ejendomsskat til Amtskommunerne.

P. B. V.

O. H. Larsen.

I. Dokken.